

РЕШЕНИЕ

№ 1920

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **48** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания / ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по касационна жалба на " УЛТРАСТРОЙ" ЕООД срещу решение № 5022 от 06.11.2023 г. по анд № 8298/2023 г. по описа на СРС, НО, 8 състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № F-649636/01.07.2022 г., издадено от директор на ТД на НАП, с което на жалбоподателя „ Ултрастрой“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 27833 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч.

В жалбата се сочи, че решението на Софийския районен съд е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че наказателното постановление е издадено след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. В тази връзка излагат се доводи, че денят, следващ крайния срок за подаването на ГФО, е моментът, от който нарушителят става известен на административнонаказващия орган, а дали органът ще узнае този факт, е въпрос на полагане на дължимата грижа в разумни срокове. Твърди се, че при издаването на НП № F-649636/01.07.2022 г. са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като само бланкетно са посочени отегчаващите и смекчаващи обстоятелства и другите обстоятелства, взети предвид при определяне

вида и размера на наказанието, а отделно неясно е и основаниято, на което се издава наказателното постановление. Релевиращи са доводи, че са налице предпоставките за приложението на чл. 28 ЗАНН. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът оспорва жалбата. В съдебното заседание се представлява от юр. Н., като представя и писмени бележки по делото, с които прави искане за отхвърляне на касационната жалба и за оставяне в сила на първоинстанционния акт като правилен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд правилно въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че в хода на извършена в ТД на НАП – С. проверка е установено, че жалбоподателят, в качеството си на задължено лице по чл. 38 ЗСч, не е изпълнил задължението си да публикува чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в ТРРЮЛНСЦ на АВ годишен финансов отчет за 2020г. в законоустановения срок до 30.09.2021 г. Съставен е от инсп. Г. акт за установяване на административно нарушение, в който актосъставителят е описал фактическите си констатации и дал правна квалификация на нарушението, съответно въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентична словесна обосновка на соченото нарушение и съответна дадена правна квалификация на „ УЛТРАСТРОЙ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 27833 лв.

Софийският районен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, е формирал изводи относно законосъобразното съставяне на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Формирал е извод, че в случая е спазен и материалният закон, като описаното нарушение е подведено под съответната санкционна разпоредба.

Решението е правилно.

Настоящата инстанция изцяло споделя изводите по приложението на материалния закон. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) всички търговци по смисъла на Търговския закон публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 септември на следващата година. В разглеждания случай несъмнено касаторът е задължено лице съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч, като въз основа на събраните по

делото доказателства се установява, че не е изпълнил задължението си в указания от закона срок, като към 30.09.2021 г. не е подадено заявление за публикуване на ГФО за 2020 г., което обстоятелство всъщност не се и оспорва от касатора, но се твърди наличието на допуснати процесуални нарушения при издаване на оспореното наказателно постановление.

При това положение настоящата инстанция приема, че правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснато нарушение поради издаване на акта за установяване на административно нарушение след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Нарушението е установено от ТД на НАП на 24.02.2022г., когато е била получена информацията по чл. 38, ал. 13 ЗСч от Агенцията по вписванията. Действително, както сочи жалбоподателят, ТР е публичен и информацията в него е общодостъпна, но на административнонаказващия орган не може да се вмени задължението непрекъснато да следи вписванията в Търговския регистър за всяко дружество и да констатира всяко нарушение на конкретната дата на извършването му. От датата на получаване на информацията за извършеното нарушение от Агенцията по вписванията - 24.02.2022 г., следва да се брои тримесечният срок от узнаване на нарушението, а в същото време не е изминала и повече от една година от извършването му, тъй като съставът на административно нарушение е осъществен на 01.10.2021 г.

Споделят се и изводите на първоинстанционния съд, че в конкретния случай не са налице основания за прилагането на чл. 28 ЗАНН за извършеното нарушение.

Съгласно чл. 28 ЗАНН за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В посочения смисъл задължителните указания, дадени с ТР № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС. Логическото и систематично тълкуване на цитираната норма аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното.

Извършеното нарушение е с типичната за вида си обществена опасност и не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения от този тип, като в тази връзка следва да се посочи, че задължението за публикуване на годишния финансов отчет е вменено от законодателя, с оглед гарантиране интересите на останалите лица, доколкото дава възможност на последните да се информират за финансовото състояние на търговеца, а обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, е отчетено от административнонаказващия орган като смекчаващо отговорността

обстоятелство при определяне на размера на санкцията, която следва да понесе дружеството. Отделно от горното, наложената в минимален размер имуществена санкция отговаря на вида и характера на нарушението и не е налице възможност за редуциране размера на наказанието.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че Софийският районен съд правилно е потвърдил наказателното постановление, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът приема, че на последния следва да се присъди такова в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 06.11.2023 г. по анд № 8298/2023 г. по описа на СРС, НО, 8 състав.

ОСЪЖДА „ УЛТРАСТРОЙ“ ЕООД да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.